

Izvori materijala za Radnu svesku

7-13. DECEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | LEVITSKA 10-11

„Ljubav prema Jehovi snažnija od ljubavi prema porodici“

(Levitska 10:1, 2) Kasnije su Aronovi sinovi Nadav i Avijud uzeli svaki svoju kadionicu, stavlili u nju žar i na njega stavili kâd. Počeli su da prinose kâd pred Jehovom na nedozvoljen način, suprotno njegovoj zapovesti. Tada je Jehova poslao vatru koja ih je spalila, pa su poginuli pred Jehovom.

it-1-E 1174

Nezakonit

Vatra i kâd. U Levitskoj 10:1, hebrejska reči *zar* (ženski rod, *zara*; doslovno: nepoznat) koristi se u vezi s kâdom koji su Aronovi sinovi Nadav i Avijud prineli pred Jehovom „na nedozvoljen način, suprotno njegovoj zapovesti“, zbog čega ih je on pogubio vatrom (Le 10:2; Br 3:4; 26:61). Posle toga, Jehova je rekao Aronu: „Ni ti ni tvoji sinovi nemojte da pijete vino ni drugo alkoholno piće kad ulazite u šator sastanka, da ne poginete. To je trajna odredba za vas iz naraštaja u naraštaj. Dajem vam je da biste mogli da razlikujete ono što je sveto od onoga što nije sveto i ono što je čisto od onoga što je nečisto, i da biste učili Izraelce svim propisima koje im je Jehova dao preko Mojsija“ (Le 10:8-11). Iz toga bi se moglo zaključiti da su Nadav i Avijud bili pod uticajem alkohola, zbog čega su se osmelili da prinesu kâd na nedozvoljen način. Taj kâd je verovatno bio nedozvoljen u pogledu vremena, mesta ili načina prinošenja, ili je možda bio drugačijeg sastava od onog koji je propisan u Izlasku 30:34, 35. Njihovo stanje nije bilo opravdanje za greh koji su počinili.

Pronađimo dragulje u Božjoj Reći

(Levitska 11:8) Ne jedite njihovo meso i ne doćiće njihovu strvinu. Neka vam budu nečisti.

it-1-E 111 ¶5

Životinje

Ova zabrana u ishrani odnosila se samo na one koji su bili pod Mojsijevim zakonom, jer su reči iz Levitske 11:8: „Neka vam budu nečisti“ bile upućene Izraelcima. Kad je nakon žrtvene smrti Hrista Isusa Zakon prestao da važi, ova zabrana je ukinuta i ponovo je za sve ljudе važilo ono što je Bog rekao Noju nakon Potopa (Kol. 2:13-17; Post. 9:3, 4).

14-20. DECEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | LEVITSKA 12-13

„Pouke iz zakona o gubi“

(Levitska 13:52) Neka spali tu odeću ili ono što je istkano od vune ili lana, ili bilo koji predmet od kože na kom se pojavila guba, jer je to zaražna guba. Neka se to spali.

(Levitska 13:57) Ali ako se mrlja i dalje bude pojavljivala na odeći ili na onom što je istkano ili na bilo kom predmetu od kože, to znači da se guba širi. Treba spaliti sve na čemu je guba.

it-2-E 238 ¶3

Guba

Na odeći i kućama. Guba se takođe mogla pojaviti na vunenoj i lanenoj odeći, kao i na predmetima od kože. Ponekad se mogla ukloniti pranjem i bilo je propisano da se taj predmet neko vreme ne koristi. Ali ako se žučkastozelena ili crvenkasta mrlja ne bi povukla, to je bila zarazna guba i taj predmet je trebalo spaliti (Le 13:47-59). Ako bi se na zidovima kuće pojavila žučkastozelena ili crvenkasta udubljenja, sveštenik bi zatvorio tu kuću na neko vreme. Ponekad je bilo neophodno da se izvadi kamenje na kom je bila guba i da se kuća iznutra ostruže, a zatim je to kamenje i malter trebalo odneti izvan grada, na mesto gde se bacaju

nečiste stvari. Ako bi se bolest opet pojavila, kuća bi bila proglašena nečistom i srušena, a njena građa bi bila bačena na mesto gde se bacaju nečiste stvari. S druge strane, ako bi kuća bila proglašena čistom, trebalo ju je obredno očistiti (Le 14:33-57). Neki smatraju da je guba koja se javljala na odeći ili kućama bila bud ili plesan, ali to se ne može tvrditi sa sigurnošću.

21-27. DECEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | LEVITSKA 14-15

„Jehovine sluge moraju biti čiste“

(Levitska 15:13-15) Kad izliv prestane i čovek se izleći, treba da prođe sedam dana da bi mogao biti čist. Neka opere svoju odeću i okupa se u vodi s potoka, pa će biti čist. Osmog dana neka uzme dve grlice ili dva mlada goluba, pa neka dođe pred Jehovu na ulaz u šator sastanka i preda ih svešteniku. Neka sveštenik prinese jednu pticu kao žrtvu za greh, a drugu kao žrtvu paljenicu i neka tako pred Jehovom izvrši za tog čoveka obred očišćenja zbog njegovog izliva.

it-1-E 263

Kupanje

Od Izraelaca se obredno kupanje zahtevalo iz različitih razloga. Svako ko je bio izlečen od gube, svako ko je bio u dodiru sa stvarima koje je dotačao neko ko je imao izliv, čovek koji je imao izliv semena, kao i žena nakon menstruacije ili krvarenja i svako ko je imao polni odnos bio je smatrano „nečistim“ i morao je da se okupa (Le 14:8, 9; 15:4-27). Ako bi se neko zatekao u šatoru gde je leš ili bi dotakao telo preminulog, bio bi „nečist“ i trebalo je da se očisti vodom za očišćenje. Ukoliko neko ne bi poslušao tu zapovest, morao je da se „pogubi i tako ukloni iz svog naroda“ jer je skrnio „Jehovino svetilište“ (Br 19:20). Prema tome, kupanje sasvim prikladno ukazuje na to da je neko čist u Jehovinim očima (Ps 26:6; 73:13;

Is 1:16; Jzk 16:9). Simbolična voda, to jest Jehovina reč istine, čisti one koji se kupaju u njoj (Ef 5:26).

(Levitska 15:28-30) Ali kad joj krvarenje prestane, neka prođe sedam dana, pa će posle toga biti čista. Osmog dana neka uzme dve grlice ili dva mlada goluba i donese ih svešteniku na ulaz u šator sastanka. Neka sveštenik prinese jednu pticu kao žrtvu za greh, a drugu kao žrtvu paljenicu. Neka pred Jehovom izvrši obred očišćenja za tu ženu, koja je bila nečista zbog krvarenja.

it-2-E 372 ¶2

Menstruacija

Žena je smatrana nečistom i ako je krvarila mimo svog mesečnog ciklusa ili ako joj je ciklus trajao „duže nego što je uobičajeno“. Za to vreme je sve na čemu je ležala ili sedela smatrano nečistim, što je važilo i za sve koji bi dotakli te predmete. Sedam dana nakon što bi takvo krvarenje prestalo, smatrana je čistom. Osmog dana trebalo je da odnese svešteniku dve grlice ili dva mlada goluba. On bi prineo Jehovi jednu pticu kao žrtvu za greh, a drugu kao žrtvu paljenicu i tako bi izvršio obred očišćenja za tu ženu (Le 15:19-30; videti ČIST, ČISTOĆA).

(Levitska 15:31) Pazite na to da Izraelci budu čisti, da ne bi svojom nečistoćom oskrnavili moj sveti šator koji je među njima i da ne bi poginuli zbog toga.

it-1-E 1133

Sveti mesto

2. Šator sastanka i kasnije hram. Svetim mestom smatrani su ceo kompleks, uključujući i dvorište, svetog šatora i kasnije hrama (Iz 38:24; 2Le 29:5; Del 21:28). Najvažniji predmeti u dvorištu svetog šatora bili su oltar i umivaonik od bakra. To su bili sveti predmeti. U dvorištu svetog šatora mogli su da uđu samo oni koji su bili obredno čisti. Isto je

važilo za hramsko dvorište. Primera radi, žena koja je bila nečista nije smela da dotakne nijednu svetu stvar niti da dolazi na sveto mesto (Le 12:2-4). Očigledno je da bi sveti šator bio oskrnavljen čak i ako bi neki Izraelac duže vreme bio nečist (Le 15:31). Oni koji su se obredno čistili od gube donosili su svoje žrtve samo do ulaza u dvorište svetog šatora (Le 14:11). Niko ko je bio nečist nije smeо da jede meso žrtve zajedništva prinesene u svetom šatoru ili u hramu, inače bi bio kažnjen smrću (Le 7:20, 21).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reći

(Levitska 14:14) Neka sveštenik uzme malo krvi od žrtve za prestup i stavi je na resu desnog uha čoveka koji se obredno čisti, na palac njegove desne ruke i na palac desne noge.

(Levitska 14:17) Neka sveštenik nešto od ulja koje mu preostane na dlanu stavi na resu desnog uha čoveka koji se obredno čisti, na palac njegove desne ruke i na palac desne noge, na ista mesta gde je stavio krv žrtve za prestup.

(Levitska 14:25) Neka sveštenik zakolje mlađog ovna određenog za žrtvu za prestup, pa neka uzme malo krvi žrtve za prestup i stavi je na resu desnog uha čoveka koji se obredno čisti, na palac njegove desne ruke i na palac desne noge.

(Levitska 14:28) Neka sveštenik nešto od ulja koje mu je na dlanu stavi na resu desnog uha onoga ko se čisti, na palac njegove desne ruke i na palac desne noge, na ista mesta gde je stavio krv žrtve za prestup.

it-1-E 665 ¶5

Uho

Prilikom uvođenja Arona i njegovih sinova u svešteničku službu, Jehova je zapovedio Mojsiju da uzme malo krvi ovna koji je tada prinesen i da je stavi Aronu i njegovim sinovima na resu desnog

oha, na palac desne ruke i na palac desne noge. To je ukazivalo da će u svemu slušati Jehovu, da će svoju službu obavljati najbolje što mogu, kao i da nikad neće skrenuti s puta svetosti (Le 8:22-24). Nešto slično se radilo prilikom obrednog čišćenja od gube. Prema Zakonu, trebalo je da sveštenik uzme nešto krvi ovna koji je prinesen kao žrtva za prestup i malo ulja i da to stavi na resu desnog uha čoveka koji se obredno čistio (Le 14:14, 17, 25, 28). Ono što se radilo kada bi neki rob rekao da želi da služi svom gospodaru do kraja života, imalo je slično značenje. Trebalo je da ga gospodar dovede kod dovratka i da mu tamo probuši uho šilom. Taj vidljivi znak na uhu je po svemu sudeći pokazivao da rob i dalje želi da sluša svog gospodara i da mu odano služi (Iz 21:5, 6).

28. DECEMBRA – 3. JANUARA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | LEVITSKA 16-17

Pronađimo dragulje u Božjoj Reći

(Levitska 16:10) A jarca koji je žrebom određen za Azazela neka živog postavi pred Jehovu da nad njim izvrši obred očišćenja, a zatim neka ga pošalje u pustinju, za Azazela.

it-1-E 226 ¶3

Azazel

Kao što je apostol Pavle objasnio, kada je Isus prineo svoj savršeni ljudski život kao žrtvu za grehe čovečanstva, postigao je mnogo više nego što bi mogla da učini „krv junaca i jaraca“ (Jev 10:4, 11, 12). On je tako poslužio kao „žrtveni jarac“, kada je „poneo naše bolesti“ i „bio proboden za naše prestupe“ (Is 53:4, 5; Mt 8:17; 1Pe 2:24). Isus je „odneo“ grehe svih koji iskazuju veru u vrednost njegove žrtve. On je time pokazao da Bog namerava da zauvek i potpuno ukloni grešno stanje ljudi. U ovim aspektima jarac „za Azazela“ predočava žrtvu koju je prineo Isus Hrist.